

עפ"ג 277/07/22 - מקרם בן עלי מנסור נגד מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז חיפה פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה

17 נובמבר 2022

עפ"ג 277-07-22 מנסור(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

הנשיא רון שפירא [אב"ד]

סגנית הנשיא בטינה טאובר

עדי חן-ברק

מערער

מקרם בן עלי מנסור

ע"י ב"כ עו"ד באסל פלאח

נגד

משיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה פלילי

פסק דין

ההליך שבפנינו:

לפנינו ערעור של הנאשם על גזר דינו של בימ"ש השלום בעכו (כב' השופט ו' חאמד), אשר ניתן במסגרת שני חלקים: החלטה מיום 15.07.21 וגזר דין מיום 29.06.22 בת"פ 41917-01-21, לפיו הושתו על המערער עונשים של מאסר

בפועל לתקופה של 4 חודשים החל מיום 29.06.22; מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום 29.06.22, והתנאי הוא כי המערער לא יעבור בתקופה זו על אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע עליה; קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו כאשר הקנס ישולם תוך 4 חודשים מיום שחרורו ממאסר; פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 10 חודשים מיום שחרורו ממאסר; ופסילת רישיון הנהיגה למשך 10 חודשים על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע עליה. המערער מלין נגד רכיב המאסר בפועל וטוען כי היה מקום לנכות את ימי המעצר וכן מבקש להורות על ביטול רכיב הפסילה בפועל.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילת בימ"ש לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2' לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל - 1970; נהיגה כשברמזור אור אדום לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961; ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

כתב האישום

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה המערער, בתאריך 02.04.2015 נפסל המערער מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על ידי כב' השופט ו' חאמד בבימ"ש השלום בעכו בהליך ת"פ 7098-06-14. בתאריך 15.01.2007 פקע תוקף רישיון הנהיגה של המערער ולא חודש מאז. בתאריך 02.01.21 הבחינה שוטרת במערער נוהג ברכב במהירות של 158 קמ"ש. היא נסעה אחריו והורתה לו לעצור בצד הדרך. בהמשך ביקשה ממנו להזדהות אולם הוא מסר כי אין ברשותו תעודה מזהה והתחזה לאחר באופן שמסר שם ומספר תעודת זהות של אדם אחר. לאחר שנבדקו הפרטים הודיעה השוטרת למערער על עיכובו עד להגעת קצין למקום, אך הוא נכנס לרכב, עבר למושב הנהג והחל בנסיעה, כאשר השוטרת נוסעת אחריו תוך הפעלת כריזה, אורות כחולים וסירנה והורתה לו לעצור בצד הדרך.

המערער לא נשמע להוראת השוטרת והמשיך בנסיעה, חלף צומת באור אדום וכן נהג בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה באופן שנסע במהירות ועקף רכב מצד ימין בשוליים. בהמשך פנה ימינה לתוך יער אחיזת המשיך בנסיעה נמהרת בתוך היער בדרך מפותלת וצרה ולא נענה לקריאות וכריזות השוטרת אשר דלקה אחריו וסימנה לו רבות לעצור. בנסיבות אלה התנגש המערער עם הרכב בסלעים בדרך, יצא מהרכב והחל בבריחה רגלית ולא שעה לקריאות השוטרת שהחלה לרוץ אחריו לעצור. לאחר המתואר ועד ליום 17.01.21 נעשו ביקורים על ידי השוטרים בבית המערער לצורך איתורו ללא הצלחה. בתאריך 17.01.21 נעצר בחסימה משטרתית רכב שבו נסע המערער במושב שליד הנהג והחביא את הטלפון הנייד שלו מתחת למושב הנוסע בו ישב. במעשיו כמתואר לעיל, נהג המערער ברכב בהיותו פסול נהיגה, ללא פוליסת ביטוח בת תוקף וללא רישיון נהיגה בתוקף מעל שנתיים, התחזה לאחר בכוונה להונות את השוטרת, הפריע לשוטרת בעת מילוי תפקידה כדין, נהג ברכב בדרך ציבורית בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסכן חיי אדם ועבר צומת באור אדום.

ההליך בבימ"ש קמא וגזר הדין

כאמור, המערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון ביום 07.06.21 והורשע על פי הודאתו. לא הייתה הסכמה לעניין העונש. ביום 14.06.21 טענו הצדדים לעונש. ביום 15.07.21 ניתנה החלטת בימ"ש קמא במסגרתה נקבע כי בביצוע העבירות בהן הורשע המערער סיכן את חייהם ושלומם של המשתמשים בדרך, נהג ברכבו באופן פוחז, רשלני ומסכן חיים, חצה צומת כשאור אדום דלק ברמזור ונסע בצד ימין של כלי רכב אחרים, כל זאת תוך שהוא בורח מהשוטרת שרדפה אחריו בניידת ולא נענה להוראותיה לעצור את הרכב. המרדף אחר רכבו נמשך לאורך זמן, דבר אשר החמיר את פוטנציאל הנזק שבמעשיו. במעשיו הנ"ל פגע בעקרון שלטון החוק והתנהלותו לימדה על תעוזה מסוכנת שלו, על יחסו המזלזל כלפי שליחי הציבור ועל רצונו לסכל את ביצוע שליחותם של אלה לאכוף דין וסדר. כמו כן, בביצוע עבירות של נהיגה ברכב בזמן פסילה וללא רישיון רכב בתוקף וללא ביטוח הציב המערער את האירוע בכללותו ברף גבוה במדרג החומרה, שכן נטל את ההגה לידיים שעה שביהמ"ש פסל אותו מלעשות כן ושעה שאינו מורשה לנהיגה מזה 14 שנים לערך ובכך יצר סיכון משמעותי לשלומם של אחר והפגין התעלמות מוחלטת מהחלטה שיפוטית בעזות מצח.

לעבירות אלה הוסיף עבירות נוספות משלא נענה להוראות השוטרת לעצור את הרכב וברח ממנה תוך נהיגה פוחזת אשר סיכנה את המשתמשים בדרך, את השוטרת ואותו עצמו. כן נקבע כי עבירת ההתחזות לאחר בה הורשע פוגעת בערך המוגן של חקר האמת ובעקרון שלטון החוק. בנסיבות אלה נקבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים ועד 18 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה וקנס כספי.

עוד ציין בימ"ש קמא במסגרת ההחלטה מיום 15.07.21 כי ביהמ"ש רשאי לחרוג ממתחם העונש שנקבע במידה ומצא שהנאשם השתקם או קיים סיכוי של ממש כי ישתקם, אך בעניינו של המערער לא הוגש תסקיר שירות מבחן ללמד כי השתקם או כי שולב בהליך טיפולי שמניב סיכוי של ממש למיצוי ושיקום ולא הוגשה ראייה אחרת ללמד על קיומם של שיקולי שיקום. לכן נקבע כי יש לגזור את העונשים בתוך המתחם. צוין כי העבירות בהן הורשע המערער אינן בבחינת מעידה ראשונה בפלילים והוא צבר לחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות חמורות של החזקת נשק שלא כדין, החזקת סכין שלא כדין, ניסיון לחבלה במזיד ברכב ועבירות של הפרעה לשוטרי ונהיגה פוחזת של רכב. כמו כן, בגין הרשעתו הקודמת האחרונה משנת 2016 בעבירות נשק נדון, בין היתר, למאסר בפועל לתקופה של 5 שנים. לא היה בכל הרשעותיו הקודמות ובעונשים שהוטלו עליו כדי להביאו לחדול ממעשי עבירה ולהפנים את המסר והוא נמצא מבצע את העבירות נשוא תיק זה בחוסר רתיעה, בתעוזה מסוכנת ובזלזול מובהק בחיי ובשלום האחר ובשלטון החוק.

בימ"ש קמא ייחס משקל לכך כי המערער לקח אחריות על ביצוע העבירות וכן ציין כי הביא בחשבון כי המערער היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה מיום 17.01.21 ועד ליום 21.04.21 והוא נתון במעצר באיזוק אלקטרוני מאז ועד למועד מתן ההחלטה כשלושה חודשים. לכן מצא לנכון להטיל עליו מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, ללא ניכוי ימי מעצרו, וקבע כי המערער יוכל לרצות עונש זה על דרך של עבודות שירות, זאת בצד עונשים של מאסר מותנה, קנס כספי ופסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. כן צוין כי אימוץ גישתה של ההגנה להסתפק במאסר בפועל לתקופה החופפת את תקופת מעצרו של המערער מחטיא את מטרת ההרתעה הן כלפי המערער והן כלפי הרבים ואינו מבטא את חומרת העבירות בהן הורשע ואינה משקפת את מידת סלידתו של ביהמ"ש ממעשים כאמור ואף מהווה הדבר ענישה מקלה במידה לא ראויה ולא צודקת. בסיום ההחלטה הנ"ל נדחה הדיון לקבלת חו"ד ממונה על עבודות השירות. כן הורה בימ"ש קמא בסיום ההחלטה על ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני והורה כי המערער ישהה במעצר בית בשעות

הלילה (החל מהשעה 20.00 עד השעה 08.00 למחרת) בפיקוח המפקחים שאושרו.

ביום 12.09.21 הוגשה חוו"ד הממונה על עבודות השירות לפיה נמצא כי המערער אינו מתאים לריצוי מאסר על דרך של עבודות שירות נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות במערער, בהתבסס על חוו"ד שניתנה על ידי משטרת ישראל, זאת לאור מידע מודיעיני משטרתי לפיו המערער מעורב באירועים פליליים ונשקפת מסוכנות.

לאחר שנקבעו מספר דיונים אליהם לא התייצב המערער, במסגרת הדיון שהתקיים ביום 29.06.22, אליו הובא המערער שנעצר בתיק אחר, ניתן גזר הדין במסגרתו צוין כי הנימוקים של גזר הדין ניתנו בהחלטה מיום 15.07.21. עוד נקבע כי בהסתמך על ההחלטה הנ"ל, המערער היה אמור לרצות מאסר בפועל של 8 חודשים, אך הממונה על עבודות השירות הגיש חוו"ד לפיה על רקע חוו"ד משטרית המערער נמצא לא מתאים לביצוע עבודות שירות.

עוד צוין כי מאז ההחלטה הנ"ל ועד למעצרו בתיק אחר ביום 20.06.22 המערער היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית חלקי למשך תקופה של כשנה ויש לייחס לנסיבה זו משקל מתאים והדבר מצדיק לקצר את תקופת המאסר בפועל שנקבע כי תוטל על המערער. בסופו של דבר דן בימ"ש קמא את המערער למאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים על העבירות בהן הורשע, קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, פסילה בפועל לתקופה של 10 חודשים שתחילתם מיום שחרורו ממאסר, ופסילה על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך שנתיים בגין אחת העבירות בהן הורשע.

תמצית טענות הצדדים בערעור:

כאמור, המערער מבקש להתערב ברכיב המאסר בפועל ולהורות על ביטול הפסילה בפועל. לטענתו, כתב האישום מייחס לו מעורבות באירוע שהתרחש ביום 02.01.21 כאשר עיקר האירוע הינו עבירות תעבורה ועבירות פליליות שנלוו לעבירות התעבורה. נטען כי אין מדובר באירוע שחומרתו חריגה או שנמצא ברף גבוה של חומרה. נטען כי בימ"ש קמא בעצמו סבר שעונש בעבודות שירות הינו עונש הולם וראוי בנסיבות. נטען כי המערער הודה ללא שמיעת עדים מיד עם תיקון כתב האישום ומחיקת העבירה של ניסיון לשיבוש מהלכי משפט, שלא היו ראיות לבססה ושהרשעה בה הפעילה מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהיה תלוי כנגד המערער. נטען כי היה ראוי להורות על עריכת חוו"ד ממונה על ע"ש עוד בטרם הקביעות שניתנו בהחלטה מיום 15.07.21 והיה מקום לבדוק התאמתו של המערער לעבודות שירות בטרם קביעת המתחם ובטרם קביעת העונש בתוך המתחם. נטען כי אמנם כותרת ההחלטה מיום 15.07.21 היא החלטה, אך בפועל מדובר בגזר דין וראוי היה להורות על קבלת חוו"ד ממונה בטרם שההחלטה ניתנה. נטען כי לאור העובדה שהסיבה לאי התאמתו של המערער לעבודות שירות היא ידיעה מודיעינית בדמות מסוכנות כאשר חוות הדעת המשטרית נערכה בספטמבר 21', היה ראוי לקבל חוו"ד עדכנית בטרם מתן גזר הדין כשנה לאחר מכן. כן נטען כי המערער היה במעצר ממש בגין תיק זה תקופה משמעותית של כארבעה חודשים ולאחריה במעצר באיזוק תקופה דומה ולכן לא ברור מדוע החליט בימ"ש קמא שלא לנכות את תקופת מעצרו וזאת ללא שום נימוק.

המדינה טוענת כי בימ"ש קמא קבע עונש מאסר של 8 חודשים בעבודות שירות ומכיוון שהמערער נמצא לא מתאים

לעבודות שירות קבע עונש מאסר של 4 חודשים בפועל בהתחשב בכך שהיה במעצר למשך כשלושה חודשים. בימ"ש קמא היה צריך לכתוב בהחלטה 8 חודשי עבודות שירות בכפוף לחו"ד ממונה על עבודות שירות. בשורה התחתונה העונש קל מאוד - 4 חודשי מאסר בפועל ואין מקום לנכות את המעצר.

ייתכן שההנמקה הייתה צריכה להיות אחרת, אך אין מקום כעת לנכות את המעצר מכיוון שהעונש הינו קל מאוד. במקרה שאין הנמקה זה לא אומר שאוטומטית מנכים את המעצר. בהחלטה הראשונה נכתב שביהמ"ש הביא בחשבון את המעצר ולכן גזר 8 חודשי עבודות שירות. כשנתן את גזר הדין הסופי הוא שינה את העונש ל-4 חודשי מאסר בפועל. הוא התייחס לכך קודם בהחלטה. לכן במתן גזר הדין הסופי שינה את העונש ל-4 חודשי מאסר בפועל. אין מקום לנכות את המעצר. העונש הוא קל ביותר עם עבר פלילי כבד ביותר ועבירות חמורות מאוד. העונש שהוטל הוא קל ביותר. לכן אין מקום להתערב. המערער ריצה בעבר עונש מאסר של 5 שנים ויש לו עבר פלילי ותעבורתי. 4 חודשי מאסר הם עונש קל בהינתן העבר הפלילי והעבירות שבהן הודה ולכן אין מקום לנכות את המעצר. בימ"ש קמא ידע שהיה מעצר והתייחס לכך בהחלטה הקודמת וברור שלא רצה לנכות את המעצר. אם ננכה את ימי המעצר יישאר לו חודש מאסר לריצוי וזה עונש שלא עונה על ההרתעה והלימה למעשים החמורים. יש להשאיר את העונש על כנו ולא להתערב.

דיון והכרעה בערעור:

לאחר שבחנו את טענות הצדדים ואת תיק בימ"ש קמא, הגענו למסקנה כי אין מקום להתערב בגזר הדין ובעונשים שנגזרו על המערער ודינו של הערעור להידחות. בטרם נפרט טעמינו סבורים אנו כי יש להדגיש שתי נקודות בסיסיות בכל הנוגע לפסק דינו של בית משפט קמא:

בית משפט קמא נתן החלטה, המהווה למעשה מעין גזר דין, ורק לאחריו הזמין חוות דעת ממונה עבודות שירות. משהתברר שלא ניתן היה לשלב את המערער בעבודות שירות שונתה התוצאה הסופית של גזר הדין. סבורים אנו כי דרך דיונית זו, שגם הובילה לתקלות ולמחלוקת נשוא הערעור, שגויה בבסיסה. על בית המשפט לאסוף תחילה את כל המידע הנדרש לצורך גזירת הדין, לרבות חוות דעת נדרשות. רק לאחר מכן, וכשבפניו כל הנתונים, יש לגזור את הדין.

מעבר לאמור נבהיר כבר כעת כי סבורים אנו שכאשר מדובר בנסיבות חמורות כפי שבמקרה שבפנינו, וכאשר מדובר בעבריו תעבורה סדרתי המסכן את שלום הציבור, היה מקום לגזור עליו עונש חמור בהרבה של מאסר ממושך שירחיקו מהכביש. זאת במיוחד כאשר פסילת רישיון נהיגה אינה מונעת ממנו לנהוג בהיותו פסול נהיגה ולסכן את שלום הציבור. אין בפנינו ערעור מאשימה ולא נוכל להחמיר בעונש שנגזר. עם זאת מצאנו לנכון להבהיר עמדתנו, בטרם נפרט את נימוקי פסק הדין.

מכאן נתייחס לטענות הצדדים, כפי שהן בפנינו. יצוין כי בבואנו לדון בערעור על גזר הדין, אנו נותנים דעתנו לכך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהושת על נאשם, אלא במקרים חריגים, שבהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שיש בעונש שנגזר משום חריגה קיצונית מרמת הענישה המקובלת [ראו ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל פסקה 7 (3.2.1998); ע"פ 6992/08 כץ נ' מדינת ישראל פסקה 17 (12.10.2009); ע"פ 1964/14 שימשילשווילי נ' מדינת ישראל (06.07.2014)].

כאמור, סבורים אנו כי בימ"ש קמא שגה כאשר מסר את גזר הדין למעשה בשני חלקים: ראשית בהחלטה מיום 15.07.21, אשר מהווה למעשה גזר דין, ושנית לאחר קבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות ניתן גזר הדין אשר שינה למעשה את העונש שנקבע במסגרת ההחלטה מיום 15.07.21.

בימ"ש קמא קבע כבר בהחלטתו מיום 15.07.21 את העונשים שיש לגזור על המערער וכן פירט טרם קביעת העונשים את הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירות, נסיבות ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם, העובדה שאין מקום לחרוג ממתחם העונש שנקבע במקרה זה משיקולי שיקום, את עברו הפלילי של המערער והעובדה שלא הפנים את המסר והמשיך לבצע עבירות תוך זלזול מובהק בחיי ושלום הציבור ושלטון החוק, וכן ניתן משקל לכך כי המערער לקח אחריות על ביצוע העבירות והיה נתון במעצר כשלושה חודשים ולאחר מכן מעצר באיזוק אלקטרוני כשלושה חודשים נוספים.

לכן צוין במסגרת ההחלטה כי בימ"ש קמא מצא לנכון להטיל על המערער מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים ללא ניכוי ימי מעצרו וקבע כי המערער יוכל לרצות עונש זה על דרך של עבודות שירות (בצד עונשים נלווים), כל זאת טרם שהתקבלה חו"ד הממונה על עבודות שירות. רק בסיום ההחלטה הנ"ל נדחה הדיון לקבלת חו"ד ממונה על עבודות השירות ובהמשך התברר כי לא ניתן להטיל על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות מכיוון שנמצא לא מתאים לאור חו"ד מודיעינית שלילית של המשטרה.

בנסיבות אלה ניתן גזר הדין המשלים מיום 29.06.22, במסגרתו צוין כי הנימוקים של גזר הדין ניתנו בהחלטה מיום 15.07.21. עוד נקבע בגזר הדין כי בהסתמך על ההחלטה הנ"ל, המערער היה אמור לרצות מאסר בפועל של 8 חודשים, אך הממונה על עבודות השירות הגיש חו"ד לפיה על רקע חו"ד משטרתית המערער נמצא לא מתאים לביצוע עבודות שירות. כן צוין כי מאז ההחלטה הנ"ל ועד למעצרו בתיק אחר ביום 20.06.22 המערער היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית חלקי למשך תקופה של כשנה ויש לייחס לנסיבה זו משקל מתאים והדבר מצדיק לקצר את תקופת המאסר בפועל שנקבע כי תוטל על המערער. בסופו של דבר דן בימ"ש קמא את המערער למאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, בצירוף עונשים נלווים של מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי כמפורט לעיל.

כפי שפירוטו הצדדים בטיעוניהם, בימ"ש קמא לא התייחס במסגרת גזר הדין הסופי לניכוי המעצר. ואולם התייחסות מפורשת להעדר ניכוי המעצר מעונש המאסר ניתנה במסגרת ההחלטה מיום 15.07.21, שם נקבע עונש מאסר של 8 חודשים לריצוי בעבודות שירות ושם צוין כי נכון להטיל עונש זה ללא ניכוי המעצר. כן צוין במסגרת ההחלטה זו, שמהווה למעשה חלק מגזר הדין, כי אימוץ גישתה של ההגנה להסתפק במאסר בפועל לתקופה החופפת את תקופת מעצרו של המערער מחטיא את מטרת ההרתעה הן כלפי המערער והן כלפי הרבים ואינו מבטא את חומרת העבירות בהן הורשע ואינה משקפת את מידת סלידתו של ביהמ"ש ממעשים כאמור ואף מהווה הדבר ענישה מקלה במידה לא ראויה ולא צודקת. יש לראות את ההנמקה מיום 15.7.21 כחלק בלתי נפרד מגזר הדין הסופי, כפי שצוין בית משפט קמא במפורש. כאמור, בית משפט קמא קבע במפורש כי אין מקום לנכות את ימי המעצר מהעונש שגזר, וסבורים אנו כי לא שגה בענין זה ובנסיבות כפי שנקבעו בהחלטה מיום 15.7.21.

נזכיר כי אין הוראת חוק המחייבת את ביהמ"ש לנכות את ימי מעצרו של נאשם שהורשע מתקופת המאסר שנגזרה עליו. יחד עם זאת, בפסיקתו של ביהמ"ש העליון נקבע כי ככלל ראוי שהתקופה שבה שוהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח תנוכה מעונש המאסר שיוטל עליו בתום ההליך בעניינו, וכי במקרים חריגים בלבד תהיה הצדקה שלא לנכות את ימי המעצר [ראו: ע"פ 3991/18 פלוני נ' מדינת ישראל (15.01.2020); ע"פ 3242/19 היועץ המשפטי לממשלה נ' אלציק (18.08.2019)]. סבורים אנו כי המקרה שבפנינו נמנה על אותם מקרים חריגים בהם אין מקום לנכות שוב את ימי המעצר בגזר הדין בנוסחו הסופי, כאשר כבר בהחלטת ביניים הורה בית המשפט על ניכוי ימי המעצר בפועל בדרך של גזירת עונש מקל בצורה חריגה, תוך שהוא מבהיר כי הפחית את ימי המעצר מגזר הדין הסופי.

סיכום:

הגם שהפחתת ימי המעצר לא אוזכרה במסגרת גזר הדין מיום 29.06.22 הרי שהיא בוצעה בפועל בהחלטה המקדימה ואין מקום לבצע בפועל ניכוי כפול של ימי המעצר מהעונש שנגזר, החורג לקולא. בימ"ש קמא כאשר קבע עונש מאסר של 4 חודשים בפועל במסגרת גזר הדין הביא בחשבון את כל השיקולים, לרבות עברו הפלילי של המערער, חומרת העבירות שבוצעו ומשך הזמן ששהה המערער במעצר בתיק בימ"ש קמא, הכל כמפורט בהחלטה המקדימה המהווה חלק בלתי נפרד מגזר הדין הסופי. אנו סבורים כי בהתחשב בכל הגורמים קבע בימ"ש קמא כי על המערער לרצות 4 חודשי מאסר בפועל בלבד, זאת במקום 8 חודשי המאסר שהתכוון לגזור על המערער במקור לריצוי בדרך של עבודות שירות (וזאת לאחר שניקה את ימי המעצר).

כפי שכבר צוין, לגישת בית משפט זה העונש שהוטל על המערער הוא מקל במידה חריגה, בהתחשב בעברו הפלילי והתעבורתי ובעבירות החמורות שבוצעו תוך זלזול מחפיר בשלטון החוק ותוך סיכון שלום הציבור והמשתמשים בדרך. לו בימ"ש זה היה היושב בדיון, או שהיה מוגש ערעור שכנגד, קרוב לוודאי שהיה נגזר על המערער עונש חמור של מאסר ממושך.

בסיכומי של דבר - דינו של הערעור להדחות וכך אנו מורים.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל ביום 11.12.22 שעה 09:00 בבית מעצר קישון עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. אנו מורים על מועד זה כדי לאפשר למערער לעבור הליך של מיון מוקדם. עליו לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 074-7831078, 074-7831077.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ג, 17 נובמבר 2022, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא

עדי חן-ברק, שופטת

בטינה טאובר, סגנית נשיא

[אב"ד]